

Wybory do Parlamentu Europejskiego 2019 - szansa dla Europy

Wybory do Parlamentu Europejskiego 2019 odbędą się w niespokojnych czasach. Brexit, kryzys związany z zadłużeniem i kryzys finansowy, migracja i napływ uchodźców: wiele wyzwań o wymiarze europejskim wymaga wspólnych europejskich rozwiązań. To stawia wybory do Parlamentu Europejskiego w nowym świetle, gdyż są one bardziej niż kiedykolwiek szansą na wymianę pomysłów na przyszłość Europy.

Czas czytania ok. 5 minut - czytaj, polub i skomentuj!

Jak wygląda przyszłość Europy? - Perspektywy innych państw członkowskich

Wybory do Parlamentu Europejskiego 2019 odbędą się w niespokojnych czasach. Wraz z brexitem, po raz pierwszy w historii UE, „coraz ściślejsza unia“ stoi przed rozłaniem. Sukcesy wyborcze krytycznych systemowo przeciwników UE w wielu państwach członkowskich UE pokazują, że większość polityczna na rzecz silnej Europy nie jest już wcale taka oczywista.

Konsekwencje europejskiego kryzysu finansowego, długu publicznego i kryzysu migracyjnego stanowią poważne wyzwania dla Europy (Kaeding 2013). Rosnące potęgi w systemie wielobiegunowym postrzegają Europę coraz mniej jako model, lecz jako upadający i starzejący się kontynent, który jest niezwykle zajęty samym sobą.

Brak jest krajowej odpowiedzialności politycznej. We wszystkich krajach UE ważne jest, aby uzmysłowić sobie, jakie problemy możemy rozwiązać na szczeblu krajowym, a dla jakich problemów podejście krajowe nie jest wystarczające. Obecna debata na temat przyszłości Europy musi nabrać rozpędu w każdym państwie członkowskim, tak aby wszystkie kraje na wszystkich szczeblach mogły zaangażować się w sprawy Europy i były przygotowane do dalszego kształtowania projektu europejskiego. Wybory do Parlamentu Europejskiego dają nam taką możliwość.

Dyskusje krajowe na temat Europy muszą stać w centrum i być prowadzone w Brukseli. Przede wszystkim odzwierciedlają one różnorodność Europy. Każde państwo członkowskie UE ma swoje powody, aby być i pozostać częścią UE. Rozwijają się one w różnych krajobrazach politycznych. Jednocześnie wszystkie państwa członkowskie również podlegają ograniczeniom geograficznym, zmienionemu porządkowi światowemu i są uwarunkowane strukturami społecznymi i historią narodową (Kaeding i in. 2019). Początkowo UE była małym klubem sześciu krajów, które ucierpiały w wyniku dwóch wojen światowych. Obecnie UE rozciąga się od Lizbony do Nikozji i od Tampere do Valletty. Oprócz różnic, dyskusje krajowe mają również wiele wspólnego: obawa przed utratą suwerenności narodowej i refleksja nad podziałem władzy w Europie, różne poziomy aktywizmu politycznego w obronie własnych interesów, a także dyskurs migracyjny i graniczny oraz wynikające z tego obawy o bezpieczeństwo (Kaeding et al. 2019).

Te podobieństwa i różnice wewnątrz UE muszą być rozumiane i respektowane, aby wspólnie znaleźć europejskie rozwiązania problemów o wymiarze europejskim. Wybory europejskie są okazją do wymiany poglądów na temat przyszłości Europy.

Tylko w ten sposób można zrozumieć różne motywy i strategie innych państw członkowskich, wyniki negocjacji w Brukseli oraz politykę europejską innych krajów. Jest to też jedyny sposób na kształtowanie Europy jutra we wspólnym interesie.

W „UE równorzędnych partnerów” każde państwo zawsze będzie musiało pójść na ustępstwa. Przyszłość Europy nie jest ani czarna, ani biała. Negocjacje między 27+ państwami członkowskimi można osiągnąć jedynie w drodze kompromisu (Kaeding 2013). Inicjatywy niemiecko-francuskie są tutaj absolutnie niezbędne, ale w Europie 27+ państw członkowskich UE nie są one wystarczające.

Ostatecznie to skłonne do współpracy Niemcy muszą przejąć przewodnictwo, jednak z gotowością uwzględnienia perspektyw innych państw członkowskich, aby wykształcić w Europie 27+ państw członkowskich poczucie różnej dynamiki politycznej.

Nie chodzi tutaj o „więcej Europy” czy „mniej Europy”, ale o funkcjonującą Europę, której celem jest dalsze zapewnienie pokoju, bezpieczeństwa i dobrobytu oraz nieodwołalna gwarancja wspólnych liberalno-demokratycznych praw we wszystkich państwach członkowskich UE.

Dlatego skorzystaj z przysługującego Tobie prawa do głosowania w dniu 26 maja 2019 r. i zdecyduj o przyszłym kursie Europy.

Co dzieje się podczas wyborów europejskich?

Od 23 do 26 maja 2019 r. masz jako obywatel UE po raz dziewiąty możliwość demokratycznego wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego. Od czasu wprowadzenia bezpośrednich wyborów w 1979 r. PE jest jedyną instytucją UE wybieraną w powszechnym, bezpośrednim, wolnym i tajnym głosowaniu, w związku z czym jest uznawany za tzw. izbę obywatelską UE.

FAKTY

W 2019 r. wybory odbędą się we wszystkich państwach członkowskich UE w dniach 23–26 maja. W Niemczech wszyscy uprawnieni wyborcy mogą oddać swój głos w niedzielę 26 maja 2019 r. w godzinach od 8.00 do 18.00 po okazaniu dowodu osobistego lub paszportu i powiadomieniu o głosowaniu. Każdy wpisany na listę wyborczą może również złożyć wniosek o dokumenty do głosowania korespondencyjnego.

KTO JEST WYBIERANY? – PARTIE

Wybory do Parlamentu Europejskiego zdecydują, którzy posłowie danej partii zasiądą w PE. W wyborach europejskich nie ma jednolitych list europejskich. Zamiast tego w każdym państwie członkowskim są różni kandydaci, którzy najpierw zostali wyznaczeni przez dane partie krajowe. Wyborcy oddali zatem swoje głosy na partię krajową, która wypełni kontyngent miejsc krajowych.

Do wyborów europejskich 2019 dopuszczono w Niemczech 25 partii. Partiami o największych szansach są CDU/CSU, SPD, FDP, Bündnis90/Die Grünen, die Linke i AfD. Ale również mniejsze partie, które w wyborach do Bundestagu nie osiągnęły pięcioprocentowego poparcia, mają szansę na mandat w wyborach europejskich.

Po wyborach partie krajowe wysyłają wybranych przez siebie przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego proporcjonalnie do uzyskanego procentu głosów. W PE spotykają się oni z posłami do PE z innych państw członkowskich w grupach politycznych zgodnie z ich orientacją polityczną. Dlatego też posłowie do PE z CDU/CSU zazwyczaj znajdują się w Europejskiej Partii Ludowej (PPE), a posłowie z SPD w Grupie Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów (S&D). Często posłowie do

PE z partii będących członkami partii europejskiej tworzą również frakcję w Parlamencie Europejskim. Niekoniecznie jednak musi tak się stać, a niektórzy posłowie do PE z innych partii również mogą dołączyć do frakcji. Poseł do Parlamentu może być członkiem tylko jednej frakcji politycznej. Zasadniczo jednak każdy poseł ma prawo pozostać posłem niezrzeszonym, jeżeli nie czuje przynależności do żadnej grupy politycznej. Obecnie w Parlamencie Europejskim reprezentowanych jest osiem grup politycznych.